

Sukutuhayal

— Şiir Yürekli · 01 Ekim 2020

SUKUTUHAYAL

Gece nemrut yüzüyle şafağı öptüğünde
Hüzündür hep direnen neşeli saatlere
Fal bakarken demişti geveze bir çingene
Aşk dediğin yüreği sıkıştıran mengene

Yıkılan hayallerin korkunç gürültüsüyle
Tepinirken hüznler gülüşünün üstünde
Sahte bir ay ışığı vursa da gözlerine
Unutma aşk yaşamaz ayrılık döngüsünde

Boğulurken yüreğin hasretin girdabında
Aşkı alıp götüren bir kum fırtınasıysa
Arama hiç boşuna okyanus dalgasında
Hiç bir aşkın cesedi gelip vurmaz kıyıya

Acının elleryse göğsünü tırmalayan
Vur neşteri kanasın en kılcal damarından
Mutluluk düşlerini çekip alma yarından
Kapatır yaraları ışık hızıyla zaman.

MELAHAT ÇETİNKAYA